

[Ragnhild Andersen.]

fradrages 96 kr. i pensionens grundbeløb m. v. for hver 100 kr., indtægten overstiger de nævnte 220 pct.““

(Kristen Amby: Det er volapyk!). Ja, det er faktisk volapyk, som det ærede medlem hr. Kristen Amby siger.

Det er ubegribeligt for almindelige mennesker, og man kan ikke forlange, at de ældre mennesker skal anskaffe sig regnemaskine for at kunne regne ud, hvilken indtægt de må have ved siden af folkepensionen. Det er måske endda ikke muligt for almindelige mennesker at regne det ud på regnemaskine, fordi der er tale om så mange forskellige procenter og så mange forskellige regler. (Socialministeren [Strøm]: Det kommer til at fremgå af tabellen!). Den højtærede minister siger, at det kommer til at fremgå af tabellen, men det er lettere at anskaffe sig loven end tabellen. Jeg er i alt fald af den opfattelse, at det må være muligt for vore statsvidenskabelige arbejdere i socialministeriet at formulere lovene, så de får et mere enkelt og forståeligt indhold. Det kan ikke være urimeligt.

Ændringsforslag nr. 13 er en følge af lovforslaget om værdifast aldersopsparing. Mit parti kan ikke medvirke til denne lovs gennemførelse, og vi vil derfor ikke deltage i afstemningen over dette ændringsforslag.

Ændringsforslag nr. 15 vil bevirke en forhøjelse af invalidepræmien. Som det allerede er nævnt af den ærede ordfører for udvalget, vil forhøjelsen af invalidepræmien for ægtepar være 4 kr. 80 øre om året i forhold til det, der blev vedtaget ved anden behandling. Vi stemte ved anden behandling imod den store forhøjelse af invalidepræmien, og når man nu yderligere foreslår at forhøje invalidepræmien for ægtepar, må vi anmode om afstemning over dette ændringsforslag; mit parti vil da stemme imod denne yderligere forhøjelse af sygekassekontingentet for ægtepar.

Mit parti har, som det vil ses, udenfor tillægsbetænkningen stillet 3 ændringsforslag til forslag til lov om ændring i lov om

folkeforsikring, og jeg skal gå over til nærmere at begrunde disse ændringsforslag.

Vi fik ved anden behandling vore ændringsforslag, der ville have forbedret loven ganske betydeligt, forkastet. Vi kunne naturligvis med god grund har stillet de samme ændringsforslag her ved tredje behandling; de ville have givet udtryk for, hvad vi mener burde have været gennemført. Det har vi ikke gjort, men det betyder ikke, at vi har forladt de synspunkter, vi gjorde gældende, da lovforslaget var til anden behandling. At vi har stillet disse 3 ændringsforslag i dag, er udtryk for, at vi vil sætte vore anstrengelser ind på at få tinget til at indse, at visse afgørende ting må ændres før vedtagelsen af folkepensionen.

Vore ændringsforslag tilsigter 3 ting. For det første, at de nugældende aldersgrænser bevares: 65 år i almindelighed og 60 år for enlige kvinder; for det andet, at zonegrænserne ophæves helt, så at alle mindre-bemidlede vil få ens pension i hele landet; for det tredje, at den foreslåede skat ikke gennemføres, men ophæves ved det ændringsforslag nr. 3, som vi har stillet, og som vi håber vil blive vedtaget.

Ændringsforslag nr. 1 drejer sig som sagt om at bevare de nugældende aldersgrænser på 65 år og på 60 år for enlige kvinder. Derudover foreslår vi — ligesom vi har gjort det tidligere — at gifte kvinder over 60 år også får ret til pension, såfremt ægtefællen får invalide- eller folkepension. Man har denne fornuftige ordning i Schweiz, det har jeg allerede sagt tidligere. Rentemodtagerne har gang på gang med føje rejst dette spørgsmål, fordi det føles som en urimelighed, at hustruen, når manden er blevet 65 og får pension, hvis hun kun er 60 eller måske 62, blot kan få ægteskabstillægget og ikke kan få ret til fuld pension.

Jeg har sagt det før, men det kan vel ikke siges for tit, at det, der vil ske, hvis folkettinget vedtager de 67 år og de 62 år som aldersgrænser i fremtiden, vil være en stor uret — ja, jeg tør sige den værste uret, der i mange år er begået overfor de ældre i